

CASUÏSTIEK

IMPACTIE EN RESORPTIE

DOOR DR. CH. F. L. NORD

Over wortelresorptie door geïmpacteerde elementen vindt men in de literatuur weinig vermeld. Noch in de handboeken over de orthodontie, noch in die der röntgenologie vindt men veel meer dan een oppervlakkige beschouwing.

In de praktijk lopen de inzichten der practici uiteen of men geïmpacteerde elementen zo mogelijk laat zitten, dan wel ze verwijderd, ook al geven zij geen last.

Alleen bij Hotz *) vond ik een geval vermeld van resorptie van de wortel van + 2, tengevolge van de druk van een getineerde + 3.

Schrijver dezes is het volkomen met Hotz eens als hij schrijft:

„Als Regel soll gelten, daß ein retinierter Zahn sobald als möglich entfernt werden soll. Ein retinierter Zahn kann zu Resorptionen an Nachbarzähnen führen; sein Follikel kann zystisch entarten, oder er kann in irgendeinem Zeitpunkt ein Durchbruchsschub produzieren, was beides mindestens zu einer Schwächung des knöchernen Zahnhalte-Apparates anderer Zähne führen kann; er verhindert den völligen Lückenschluß, u.s.w.“

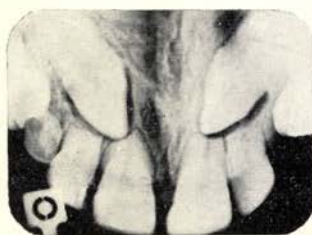

Foto 1

Foto 2

Een geval van dubbelzijdige zware resorptie van de wortels van 1 + 1 en 2 + 2 kwam dezer dagen onder onze observatie.

Patiënte is 25 jaar en komt op verzoek van een collega om advies. Er is een

*) Prof. Dr. R. Hotz: „Orthodontie in der täglichen Praxis“.

geringe Klasse III, 03 + persisteert, + 03 is los gaan staan en door de collega verwijderd. (Zie foto 1).

Bij het nemen van foto's vinden wij een enorme resorptie van de wortels der vier incisiven door een impactie van 3 + 3. (foto 2, 3, 4).

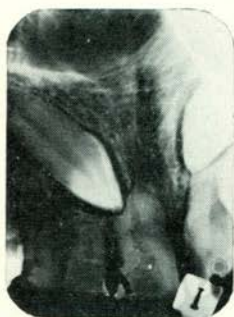

Foto 3

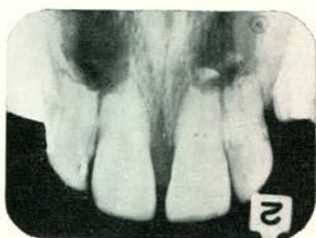

Foto 4

Foto 4 geeft de situatie na extractie van 3 + 3 (Dr. BARSONY) en nu zal moeten worden afgewacht of de resorptie hiermede tot staan is gebracht en of de tanden op de duur vast blijven staan, hetgeen thans nog het geval is.

BIJZONDERE STUKKEN

OVER DE INHOUD VAN ONS TIJDSCHRIFT

door PROF. R. W. BROEKMAN

Wanneer men er nog eens toe komt oude jaargangen van het Tijdschrift voor Tandheelkunde door te lezen en daarbij een vergelijking maakt met hetgeen de latere jaargangen aan oorspronkelijke bijdragen hebben geleverd, dan moet men vaststellen, dat de gemiddelde kwaliteit van de publikaties niet onbelangrijk is gestegen. Het is bepaald onjuist om hieraan denigrerende gedachten ten aanzien van vroegere auteurs te koppelen. Het tegenovergestelde is zelfs dikwijls waar.

Als men deze publikaties beoordeelt naar de toenmalige stand van het tand-